

مسجد شعیا

در شمال غربی امامزاده اسماعیل و در حاشیه شمال شرقی خیابان هاتف مسجد شعیا قرار دارد. در یکی از دیوارهای این مسجد پایه بلند و هشت ضلعی این مناره قرار گرفته است. ساختمان مناره متعلق به عهد سلجوقیان است و به احتمال زیاد در قرن ششم هجری ساخته شده است. به این مناره مدور در ارتفاع ۳/۵ متری بعد از پایه بعداً گلدسته ای اضافه شده است. مناره مسجد شعیا از آجر است و فاقد کتیبه یا تزئینات دیگر است. مناره مسجد شعیا به لحاظ در برداشتن آجرکاری دوران سلجوقی از اهمیت برخوردار است. ایوان و شبستانی مسجد در امتداد حیاط جای گرفته ، و انتهای جنوبی طول آن کنار ایوان است . ایوان کم عمق مسجد دارای دهانه ای به بلندی حدود ۸/۷ متر است و پایه هایی کوتاه و تقریباً مساوی با ثلث ارتفاع خود قوس دارد. در ایوان محرابی از کاشی و آجر که جزئی از آن نیز مرمری است، وجود دارد و دارای کتیبه هایی از دوره صفوی است. اکنون قسمت زیرین مناره در شبستان مسجد، و مابقی بر بام آن قرار دارد.

